

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7CdoR/4/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2721200608                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.03.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lubor Šebo               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:2721200608.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka Ing. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/X, J., zastúpená splnomocnencom: AK Petra Jurčová, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 258 918, a otec T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., zastúpený splnomocnencom: AK VAVRINČÍK, s. r. o., so sídlom Hurbanova 752/1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 52 619 818, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, vedenej na Okresnom súde Skalica, pod sp. zn. 1P/4/2021, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 15. novembra 2022 sp. zn. 11CoP/86/2022, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. júla 2022 č. k. 1P/4/2021-151 návrh otca na zníženie výživného zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

1.1 Súd prvej inštancie zistil, že otec maloletej T. sa domáhal zníženia výživného zo sumy 150 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2021. Svoj návrh odôvodnil tým, že v dôsledku nepriaznivej situácie Covid 19 mu bol ukončený jeho pracovný pomer dňa 20.11.2020 dohodou. V čase podania návrhu bol otec maloletej nezamestnaný a evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Senica (ďalej aj „ÚPSVaR“) odo dňa 21.11.2020. Jeho jediným príjmom bola dotácia na podporu humanitárnej pomoci v sume 300 eur mesačne od decembra 2020, pričom z tejto sumy bol povinný platiť výživné aj na svoje druhé maloleté dieťa O. C..

1.2 Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil právny záver, že návrhu otca na zníženie výživného zo sumy 150 eur mesačne na 50 eur mesačne nebolo možné vyhovieť. Naposledy bolo o výživnom na maloletú T. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Skalica

z 30. septembra 2020 č. k. 2P/5/2020- 106, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.03.2021, pričom otec maloletej podal návrh na zníženie výživného dňa 30.04.2021. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. Súd prvej inštancie porovnal zmenu pomerov na strane otca, pričom mal za to, že ani na strane otca neprišlo k tak výraznej zmene pomerov oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej T.. Podľa súdu prvej inštancie bolo síce pravdou, že otec prišiel o príjem zo zamestnania u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA s.r.o., avšak otec u tohto zamestnávateľa dosahoval veľmi nízky zárobok, vo výške 86,60 eur mesačne, čo bolo zanedbateľné, keďže súd pri poslednom súdnom rozhodnutí prihliadol na celkové majetkové pomery otca. Prihliadol na jeho príjem, ktorý dosahoval v USA, vlastnil rodinný dom v USA a taktiež rozostavaný dom v Slovenskej republike. Otec namietal, že súd v čase posledného súdneho rozhodnutia nevychádzal zo správnych údajov ohľadom jeho príjmu, ktorý dosahoval v USA, avšak súd prvej inštancie dal do pozornosti, že prvostupňový rozsudok v konaní 2P/5/2020 otec napadol odvolaním, pričom odvolací súd prvoinštančný rozsudok potvrdil a dôvody otca vyhodnotil ako neopodstatnené a následne Najvyšší súd SR uznesením z 24. februára 2022 sp. zn. 2Cdo/312/2021 dovolanie otca proti odvolaciemu rozsudku odmietol.

1.3 Súd prvej inštancie v rámci dokazovania ďalej zistil, že otec maloletej je vedený ako uchádzač o zamestnanie od 21.11.2020. Ďalej mal súd za preukázané, že jeho spis bol postúpený na správne konanie vo veci vyradenia z evidencie pre nespoluprácu, keď si otec maloletej prevzal ponuku na voľné pracovné miesto u zamestnávateľa Schaeffler Skalica spol. s r.o. na pozíciu operátor povrchových úprav, avšak túto ponuku odmietol. Taktiež dal do pozornosti, že ÚPSVaR Senica v informačnom systéme služieb zamestnanosti evidoval pracovné požiadavky, ktoré by zodpovedali požiadavkám lekára s ohľadom na zdravotný stav otca. Otec uviedol, že sa lieči na vysoký krvný tlak, avšak súd prvej inštancie mal za preukázané, že na vysoký krvný tlak sa liečil už čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Pokiaľ mal otec ďalšie zdravotné problémy, keď poukazoval na pretrvávajúce postcovidové ťažkosti, toto tvrdenie súd prvej inštancie nemal ničím preukázané. Podľa neho otec maloletej nepreukázal žiadne tak závažné okolnosti týkajúceho sa jeho zdravotného stavu prečo by nemohol vykonávať zárobkovú činnosť, pretože v čase rozhodovania bol otec nezamestnaný viac ako dva roky a nikde nepracoval. Otec mal možnosti nájsť si zamestnanie v okolí bydliska a takýmto spôsobom zabezpečovať finančné prostriedky aj na platenie výživného pre maloletú T., keď osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovala matka, ktorá mala ďalšie finančné výdavky s maloletou, ktoré súviseli najmä s krasokorčuľovaním. Súd prvej inštancie posúdil benevolentný prístup otca maloletej k zamestnaniu a zabezpečeniu svojich maloletých detí po finančnej stránke v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine a teda, že sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu zárobku, majetkového prospechu, keď odmietol ponuky na uzatvorenie pracovného pomeru s možným zárobkom aj vo výške 1000 eur brutto.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie otca maloletej rozsudkom z 15. novembra 2022 sp. zn. 11CoP/86/2022 potvrdil ako vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1 Podľa názoru odvolacieho súdu bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý posúdil podstatné pomery v čase ostatného rozhodovania o výživnom (konanie pod sp. zn. 2P/5/2020) s pomermi v čase rozhodovania o zmene výživného, pričom skúmal, či došlo k takej zmene pomerov od ostatnej úpravy výživného, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Podstata odvolacej argumentácie otca bola založená na tom, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2P/5/2020, súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení ohľadne príjmov otca, pričom uvedené skutkové zistenia použil súd prvej inštancie aj v napadnutom rozsudku. Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nie je možné reparovať skutkové zistenia súdu v konaní pod sp. zn. 2P/5/2020, nakoľko by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatne skončeného konania. Bolo preto potrebné vychádzať z prezumpcie správnosti zistených skutkových okolností, ako aj právoplatného rozsudku súdu o ostatnej úprave výživného. Odvolací súd zároveň uviedol, že síce došlo k ukončeniu pracovného pomeru otca maloletej u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA, s.r.o. ale dňa 20.11.2020, teda pred rozhodnutím Krajského súdu v Trnave o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Skalica vo veci 2P/55/2020, pričom odvolací súd so zreteľom na tieto skutočnosti napadnutý rozsudok potvrdil.

Rovnako súd prvej inštancie posúdil i otcom namietané zhoršenie zdravotného stavu, ako aj možnosť zamestnania sa otca s poukazom na jeho zdravotný stav.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal otec (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo strany odvolacieho súdu došlo k procesnému pochybeniu, keď sa nezaoberal odvolacími námietkami otca maloletej a nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, keďže nereflektoval na podstatné a závažné okolnosti na strane otca, ktoré odôvodňovali zníženie výživného. Bol toho názoru, že súd nesprávne dospel k záveru, že na jeho strane nedošlo k zmene pomerov a to k zníženiu jeho životnej úrovne. Dovolateľ poukázal na predchádzajúce konanie pod sp. zn. 2P/5/2020, ktorým súd zvýšil výživné na maloletú, pričom mal za to, že vtedy pracoval a mal príjem v USA vo výške 2500 dolárov mesačne, ale len v rámci obdobia od apríla do novembra, čo súd v danom konaní nesprávne vyhodnotil ako ročný príjem otca maloletej. Dovolateľ mal za to, že sa mu podstatne zmenili pomery, keďže predtým pracoval v USA, aktuálne prácu nemá, je nezamestnaný a jediný jeho príjem je dávka v hmotnej núdzi, pričom navyše má zlý zdravotný stav a obmedzenia pre výkon práce a vyšší vek. Uviedol, že samotný výpočet možných zamestnaní predložených zo strany ÚPSVaR v jeho správe, ešte sám o sebe neznamenal, že otec by bol na takéto miesto prijatý, preto nebolo ani možné z nich vychádzať a už vôbec nie určovať potencionálny príjem, pričom toto odvolací súd vôbec neposúdil a nezohľadnil. V rámci dovolania poukázal aj na majetkové pomery matky maloletej, keď uviedol, že matka maloletej uzatvorila dňa 19.07.2022 nové manželstvo a podľa neho bolo potrebné prihladiť aj na majetkové pomery jej terajšieho manžela. Vo vzťahu k výdavkom maloletej dovolateľ tvrdil, že sa nejedná o žiadne špecifické výdavky s výnimkou krasokorčuľovania, tu však súd nepreskúmal koľko z týchto výdavkov uhrádza matka maloletej a koľko prepláca samotný klub. Mal za to, že matka maloletej má na rozdiel od neho dostatok financií s čím sa súdy v základnom konaní vôbec nevysporiadali. Dovolateľ poukázal aj na to, že posledné pojednávanie vo veci zvýšenia výživného pod sp. zn. 2P/5/2020, bolo realizované bez prítomnosti otca, ktorý sa riadne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a nesúhlasil s tým, aby sa toto konanie viedlo v jeho neprítomnosti a žiadal byť prítomný. Záverom dovolateľ konštatoval, že zo strany súdov v základnom konaní nebola zohľadnená skutočnosť, že dovolateľ má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na maloletú O.. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie.

4. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci upravenej v Civilnom mimosporovom poriadku. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci výživného medzi rodičmi a deťmi, prípustnosť dovolania otca bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie otca je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces z hľadiska § 420 písm. f) CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do Ústavou Slovenskej republiky, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo

dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti.

9. Dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu nesprávne zistený skutkový stav veci, resp. nesúhlasil so skutkovými zisteniami a ich hodnotením. Dovolací súd v tejto súvislosti pripomína, že už podľa predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (napr. R 42/1993 a sp. zn. 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila. Rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania. Pokiaľ konajúce súdy na to, aby ustálili skutkový stav, ktorý im umožňuje meritórne rozhodnúť, vykonajú iba časť navrhnutých dôkazov, konajú v rámci svojich kompetencií, pričom rozsah vykonaného dokazovania nie je závislý od vôle účastníkov konania.

10. Dovolací súd zdôrazňuje, že jedným zo základných atribútov rozhodovania v ktoromkoľvek štádiu súdneho konania (sporového aj nesorového) je, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 prvá veta CSP). Ku dňu vyhlásenia rozsudku teda musí byť ustálený jeho skutkový aj právny základ, existujúci v danom čase. Prípadné zmeny tohto stavu, ktoré nastali neskôr, nemôžu spätne (napr. v dovolacom konaní) meniť pohľad na správnosť rozsudku v čase jeho vyhlásenia. Výnimkou nie je ani rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností, pri ktorom však hmotnoprávna úprava umožňuje zmenu rozsudku v prípade podstatnej zmeny okolností, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

11. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porovnaj ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

12. K námietkam otca dovolací súd uvádza, že rozsudok odvolacieho súdu napadnutý dovolaním otca maloletej spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa účastníci domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov dovolací súd vychádzal, akými

úvahami sa riadil prvoinštančný súd a ako tieto úvahy posudzoval odvolací súd. Súd prvej inštalácie v rámci predmetného konania komplexne posúdil pomery účastníkov konania, ktoré majú vplyv na zníženie výživného na maloleté dieťa a nezistil existenciu závažnej zmeny pomerov na strane maloletého dieťaťa ako i na strane rodičov v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím súdu o výživnom na maloletú rozsudkom Okresného súdu Skalica z 30. septembra 2020 č. k. 2P/5/2020-106. Súd prvej inštalácie porovnal zmenu pomerov na strane otca, pričom mal za to, že ani na strane otca neprišlo k tak výraznej zmene pomerov oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu, ktoré by odôvodňovalo zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej T.. Podľa súdu prvej inštalácie bolo síce pravdou, že otec prišiel o príjem zo zamestnania u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA s.r.o., avšak otec u tohto zamestnávateľa dosahoval veľmi nízky zárobok, vo výške 86,60 eur mesačne, čo bolo zanedbateľné, keďže súd pri poslednom súdnom rozhodnutí prihliadol na celkové majetkové pomery otca. Prihliadol na jeho príjem, ktorý dosahoval v USA, vlastnil rodinný dom v USA a taktiež rozostavaný dom v Slovenskej republike. Súd prvej inštalácie zohľadnil aj zdravotný stav dovolateľa, keď uviedol, že nepreukázal žiadne tak závažné okolnosti týkajúceho sa jeho zdravotného stavu prečo by nemohol vykonávať zárobkovú činnosť. Otec mal možnosti nájsť si zamestnanie v okolí bydliska a takýmto spôsobom zabezpečovať finančné prostriedky aj na platenie výživného pre maloletú T., keď osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečovala matka, ktorá mala ďalšie finančné výdavky s maloletou, ktoré súviseli najmä s krasokorčuľovaním. Súd prvej inštalácie posúdil benevolentný prístup otca maloletej k zamestnaniu a zabezpečenia svojich maloletých detí po finančnej stránke v zmysle § 75 ods. 1 zákona o rodine, teda, že sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu zárobku, majetkového prospechu, keď odmietol ponuky na uzatvorenie pracovného pomeru s možným zárobkom aj vo výške 1000 eur brutto. Vo väzbe na uvedené potom rozhodoval aj odvolací súd, ktorý uviedol, že síce došlo k ukončeniu pracovného pomeru otca maloletej u zamestnávateľa ŠIMAS SLOVAKIA, s.r.o. ale dňa 20.11.2020, teda pred rozhodnutím Krajského súdu v Trnave o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Skalica vo veci 2P/55/2020, pričom odvolací súd so zreteľom na tieto skutočnosti napadnutý rozsudok potvrdil. Rovnako súd prvej inštalácie posúdil i otcom namietané zhoršenie zdravotného stavu, ako aj možnosť zamestnania sa otca s poukazom na jeho zdravotný stav.

13. Dovolateľ sa v dovolaní v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP nestotožnil s rozhodnutiami súdov nižšej inštalácie, podrobil ich kritike, pričom polemizoval s ich skutkovými závermi a vytýkal súdom nižšej inštalácie, že neprihliadli na jeho argumentáciu týkajúcu sa jeho príjmov a zopakoval skutkové tvrdenia zo základného konania, ktoré podľa jeho názoru mali súdy zohľadniť a mali viesť k prijatiu záveru, že jeho príjmová situácia sa zmenila. Tu treba zdôrazniť, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu (účastníka konania) nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu a výsledkom vykonaného dokazovania nezakladá dôvodnosť podaného dovolania. Obsah spisu preto nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. V konaní boli dostatočne zohľadnené pomery účastníkov konania, potreby maloletého dieťaťa a možnosti otca a matky. V predmetnej veci sú v dovolaní napadnutom rozhodnutí (obsah ktorého nemožno posudzovať izolovane od rozsudku súdu prvej inštalácie, lebo prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok - viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) zreteľne vysvetlené jeho podstatné dôvody, uvedenie ustanovení, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ako i vysvetlenie právnych úvah, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Prijaté právne závery sú primerane odôvodnené spôsobom zodpovedajúcim § 393 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

15. Dovolateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces aj v súvislosti s tým, že posledné pojednávanie vo veci zvýšenia výživného pod sp. zn. 2P/5/2020, bolo realizované bez prítomnosti otca, ktorý sa riadne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a nesúhlasil s tým, aby sa toto konania viedlo v jeho neprítomnosti a žiadal byť prítomný. K uvedenému dovolací súd uvádza, že táto dovolacia námietka je irelevantná, keďže otec maloletej namietal procesné nedostatky zistené v inom konaní, ktoré sa netýkajú predmetnej veci, v ktorej bolo podané dovolanie, ale veci právoplatne skončenej pod sp. zn. 2P/5/2020 o zvýšenie výživného maloletej vedenej na Okresnom súde Skalica.

16. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie podané otcom maloletej podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nie je prípustné, preto ho odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

17. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.